

nødvendighed, og vi skal i så fald være villige til at lade det bortfalde . . .“

Ministeren for offentlige arbejder gjorde ved sagens 1. behandling opmærksom på, at han allerede for tre år siden havde rejst spørgsmålet om, hvorvidt det var rigtigt at forberede en opsigelse af de tre telefonkoncessioner for om muligt at gennemføre en enhedstelefon fra 1. marts 1962, eventuelt i form af statsdrift. „Men under den daværende regering anså jeg det for udelukket, at der kunne skabes samling om en opsigelse og så meget mindre om en statsovertagelse af selskaberne, ligesom den omstændighed, at vi skulle afholde folketingsvalg senest i maj måned 1961, altså umiddelbart efter at en bindende opsigelse i forholdet til de private aktionærer skulle være afgivet, gjorde det tvivlsomt for mig, hvorvidt det var rigtigt at binde en eventuel ny regering til en beslutning om opsigelse af koncessionerne eller om statsovertagelse af selskaberne. Jeg valgte derfor at nedsætte et *embedsmandsudvalg*, bestående af repræsentanter for ministeriet for offentlige arbejders departement, generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet, finansministeriet og telefontilsynet, som fik til opgave efter forhandling med repræsentanter for de tre telefonselskaber at fremkomme med en indstilling til regeringen om, på hvilke vilkår en eventuelt fortsat koncessioneret telefondrift skulle udøves i fremtiden.

Dette udvalg har i december måned 1960 afgivet en foreløbig indstilling om, efter hvilken målsætning der bør arbejdes, men der har ikke i udvalget kunne skabes enighed om, hvorledes problemerne bør søges løst på kortere sigt, eller om, hvilke midler der bør bringes i anvendelse for at nå det mere langsigtede mål. I princippet er der dog i udvalget enighed om, at der bør tilstræbes en samling af det danske telefonvæsen i en enhed, og at spørgsmålet om, hvorvidt denne enhed tillige bør omfatte anden telekommunikationsvirksomhed end telefondrift, bør tages op til undersøgelse. Kun post- og telegrafvæsenets repræsentanter i embedsmandsudvalget har imidlertid været inde på, at en enhedsdrift af telefonvæsenet kunne ske i form af statsdrift.

Jeg har anset det for rigtigst at gå ind for udvalgsflertallets indstilling i sagen, idet jeg er af den opfattelse, at selv om staten ikke benytter sin adgang til i 1962 at overtage de tre koncessionerede telefonselskaber, vil det være muligt at tilvejebringe den *enhedstelefonordning*, som må komme, og som jeg tror at alle i det høje ting vil være interesseret i at få gennemført, selv om der kan blive diskussion om, hvorvidt det skal gøres på den ene eller på den anden måde . . .

Selv om det af det ærede medlem hr. Aksel Larsens tale ved fremsættelsen af hans forslag fremgår, at han er en varm tilhænger af enhedstelefonen, tror jeg nu nok, det ærede medlem i højere grad lægger vægt på den del af forslaget, som forudsætter, at telefonvæsenet her i landet skal drives under statsdrift, og vi er hermed